

faae at høre, at de skulle betale $\frac{1}{2}$ Øre mere for Bundet af Kampesten. Men selv om det ikke gjælder dem, selv om Grændsen maaske ikke drages saaledes, vil jo dog Prisen af $\frac{1}{10}$ Øre for almindelige Brosten blive ganske bethdelig, hvis den virkelig gaar igjennem, men det antager jeg nu ikke, at den gjør. Jeg antager ikke, at de, der fremtidig skulle lægge Stenbro, ville opnaa en saa enorm Forøgelse af Prisen paa Brosten, men at den vil blive forhøiet Noget, er dog ganske sikkert, og her har man altsaa igjen et Exempel paa, hvorledes man af Hensyn til ganske nævne Rædse af Virksomheder bestatter Forbrugerne, og derigjennem hele Samfundet, og det er den Slags, jeg mener, man skal være meget varsom med.)

Der er dernæst en hel Del andre Poster, som der kunde være Grund til at nævne, men jeg skal indskrænke mig til at nævne et Par, og først Papir. Hver Gang, man har forhandlet Toldlovsforlaget, enten i dette eller i det andet Thing, har der, saavidt jeg veed, været Enighed om at foreslaa en Nedsættelse i Tolden paa Papir i det Hele. Ministeren er denne Gang kommen til det Resultat, at disse Poster tilfammen maatte have en Forhøielse paa omtrent 9,000 Kr. Forrige Gang, denne Sag behandlede her i Thinget, foreslog den høitærede Minister en Nedsættelse, der svarer til den nu foreslaaede Forhøielse, men Landstinget gik i sin Behandling af Forlaget i 1882—83 bethdelig videre i Retning af Nedsættelse. Efter at vi paa det Omraade have faaet en af de Ringe, som den første ærede Taler nævnte — en Ring, som man altsaa maa forudsætte kan arbejde billigere, end de enkelte Fabrikker ville kunne gjøre, idet den kan indkjøbe sine Varer i store Partier, og indrette sig med Hensyn til Produktionsforhold og Afsetningsforhold, saaledes som den anser det for heldigt ved at fordele Virksomheden mellem de forskjellige Fabrikker — skjøner jeg ikke, at der er rigtig god Mening i at vente, at en saadan Fabrikvirksomhed skulde trænge til at faae yderligere Betyttelse i Stedet for Nedsættelse samtids med, at den ogsaa faar den almindelige Fordel, der følger af, at Kul bliver fri. Meget beklageligt er det, at den høitærede Minister efter dette Forslag i Stedet for at komme til Nedsættelse paa Tømmer og Træ, saaledes som man altid har tænkt sig ved alle tidligere Toldlovsforlagsbehandlinger, tværtimod er kommen til en Forhøielse. Begrundelsen deraf er Hensynet til Sverige, til den forventede Traktat med Sverige, som den høitærede Minister imidlertid slet ikke forventede. Det er beklageligt, at man af Hensyn til saa-

danne Ting, der ligge ude i Fremtiden, og som der maaske vil være en temmelig lille Fornøielse ved at faae, hvis man engang faaer det, skal ikke blot opretholde, men endogsaa forhøie Prisen paa et saa almindeligt og dog af Alle saa benyttet Emne som Træ. — Paa hele den store Post, Manufakturvarer, der jo er den største Post af alle i hele Forlaget, udgjør den samlede Nedsættelse jo ikke mere end 38,000 Kr. Der er, som den første ærede Taler nævnte, foretaget en stor Mængde Omposteringer, og man er i det Hele gaaet i Retning af at simplificere Tarifen paa dette Punkt, og der er ogsaa en hel Del Bestemmelser, der maa siges at være hensigtsmæssige. Men efter hvad jeg har ladet mig sige fra sagkundig Side, er der ikke saa, der rumme saavel Modsigelser som rene Uretfærdigheder, og navnlig vil der vistnok være Grund til at foretage større Nedsættelser paa en Del af de tungere, almindeligst benyttede og billigste Varer. Men det skal jeg nu ikke komme ind paa her, det vil der blive bedre Leilighed til, naar Forlaget kommer i et Udvalg. I denne Forbindelse kan jeg ikke undlade at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at det vilde være meget ønskeligt, om den høitærede Minister ikke ganske havde afvist Tanken om en Værditold, men i det Mindste paa visse Punkter var kommen dertil i Stedet for til en Vægttold. Jeg tror ikke, det lader sig gjøre at træffe en nogenlunde retfærdig Fordeling af disse i Prisen saa høist forskjellige Varer, som Manufakturvarer ere, dersom man ikke dog til en vis Grad vil anvende Værditold. Fra dette Things Side har man dog tidligere ikke været helt utilbøielig til at gaa ind paa en Værditold. I det Forslag, der blev forelagt her i 1882—83, foreslog Landstinget at anvende denne Bestatningsmaade paa Tobak, hvad der vel ogsaa kunde være særdeles god Anledning til. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at Værditold, indenfor visse Grændser, ogsaa overfor Manufakturvarer vilde kunne anvendes. Den vilde navnlig have den meget store Betydning, at den vilde anspore vore hjemlige Fabrikker til at lægge sig efter at fabrikere bedre Ting i Stedet for, at de, som det nu meget hyppig er Tilfældet paa dette Felt, fabrikere de allertærveligste Ting, da det, saaledes som Tarifen nu er, betaler sig bedst, fordi de tungeste Ting, selv om de ere de billigste og de daarligste, ere de høist bestattede. Dette fører til, at man laver f. Ex. Tøier herhjemme, hvor det er drevet saavidt i Daarlighed, at der er 5 pCt. Uld i og 95 pCt. Snabs. Naar man overhovedet skal have